

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 100/03-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. júla 2003 predbežne prerokoval sťažnosť J. K., bytom M., zastúpeného advokátom JUDr. Ľ. P., S., ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 26/00, a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti J. K. z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. februára 2003 doručená sťažnosť J. K., bytom M. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného ústavným súdom ustanoveným advokátom JUDr. Ľ. P., S., ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ku ktorému podľa jeho názoru došlo postupom Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 26/00.

Vzhľadom na to, že predmetná sťažnosť neobsahovala náležitosti požadované ustanoveniami zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd vyzval sťažovateľa listom z 26. februára 2003 na odstránenie vytýkaných nedostatkov. Zároveň ho poučil o tom, že ak tieto nedostatky neodstráni, ústavný súd môže jeho sťažnosť odmietnuť v zmysle ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ v zmysle výzvy vytýkané nedostatky sťažnosti neodstránil a listom z 30. marca 2003 požiadal o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom. Keďže žiadosť spĺňala všetky zákonné podmienky, ústavný súd uznesením sp. zn. III. ÚS 100/03 z 29. mája 2003 žiadosti sťažovateľa vyhovel.

Ustanovený právny zástupca so súhlasom sťažovateľa z 27. mája 2003 listom z toho istého dňa ústavnému súdu oznámil, že sťažnosť svojho klienta berie v celom rozsahu späť. Na výzvu ústavného súdu právny zástupca sťažovateľa listom z 19. júna 2003 oznámil, že „s prihliadnutím na pochybnosti na strane klienta oznamujeme, že bol náležite poučený o svojich právach a jeho výslovná vôľa je zobrať predmetný návrh späť“.

Podľa § 54 zákona o ústavnom súde ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

V prejednávanom prípade namietal sťažovateľ porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na predmet sťažnosti a vyššie uvedené skutočnosti ústavný súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepripustenie jej späťvzatia, a preto konanie zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júla 2003